

MATERIAŁ PORÓWNAWCZY

do ustawy z dnia 7 lipca 2023 r.

o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 1038)

USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, z późn. zm.)

Art. 40.

§ 1. Pozbawienie praw publicznych obejmuje utratę czynnego i biernego prawa wyborczego do organu władzy publicznej, organu samorządu zawodowego lub gospodarczego, utratę prawa do udziału w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości oraz do pełnienia funkcji w organach i instytucjach państwowych i samorządu terytorialnego lub zawodowego, jak również utratę posiadanego stopnia wojskowego i powrót do stopnia szeregowego; pozbawienie praw publicznych obejmuje ponadto utratę orderów, odznaczeń i tytułów honorowych oraz utratę zdolności do ich uzyskania w okresie trwania pozbawienia praw.

§ 2. Sąd może orzec pozbawienie praw publicznych w razie skazania:

- 1) na karę pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 za przestępstwo popełnione w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie;
- 2) za przestępstwa określone w art. 228 § 1 i 3-6, art. 229 § 1 i 3-5, art. 230 § 1, art. 230a § 1, art. 250a § 1 i 2, art. 271 § 3, art. 296a § 1, 2 i 4 oraz art. 305 § 1 i 2.

<§ 3. Sąd orzeka pozbawienie praw publicznych w razie skazania za przestępstwa określone w art. 130 § 1–5 lub 7–9.>

Art. 112.

Niezależnie od przepisów obowiązujących w miejscu popełnienia czynu zabronionego, ustawę karną polską stosuje się do obywatela polskiego oraz cudzoziemca w razie popełnienia:

- 1) przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu wewnętrznemu lub zewnętrznemu Rzeczypospolitej Polskiej;

- 1a) (utracił moc);
- 2) przestępstwa przeciwko polskim urzędom lub funkcjonariuszom publicznym oraz przestępstwa wyłudzenia poświadczenia nieprawdy od polskiego funkcjonariusza publicznego lub innej osoby uprawnionej na podstawie prawa polskiego do wystawienia dokumentu;
- 3) przestępstwa przeciwko istotnym polskim interesom gospodarczym;
- 4) przestępstwa fałszywych zeznań, złożenia fałszywego oświadczenia, opinii lub tłumaczenia, posłużenia się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby, poświadczającym nieprawdę lub fałszywym - wobec urzędu polskiego;
- 5) przestępstwa, z którego została osiągnięta, chociażby pośrednio, korzyść majątkowa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

<Art. 112a.

Niezależnie od przepisów obowiązujących w miejscu popełnienia czynu zabronionego, ustawę karną polską stosuje się do obywatela polskiego oraz cudzoziemca w razie popełnienia przestępstwa przy użyciu systemu informatycznego, systemu teleinformatycznego lub sieci teleinformatycznej, jeżeli czyn ten na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wywołał lub mógł wywołać skutek naruszający interes państwa w zakresie ochrony niepodległości, integralności terytorialnej, bezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego, obronności, polityki zagranicznej, pozycji międzynarodowej lub potencjału naukowego lub gospodarczego.>

[Art. 130.

§ 1. Kto bierze udział w działalności obcego wywiadu przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 2. Kto, biorąc udział w obcym wywiadzie albo działając na jego rzecz, udziela temu wywiadowi wiadomości, których przekazanie może wyrządzić szkodę Rzeczypospolitej Polskiej,

podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

§ 3. Kto, w celu udzielenia obcemu wywiadowi wiadomości określonych w § 2, gromadzi je lub przechowuje, wchodzi do systemu informatycznego w celu ich uzyskania albo zgłasza gotowość działania na rzecz obcego wywiadu przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 4. Kto działalność obcego wywiadu organizuje lub nią kieruje, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 5 albo karze 25 lat pozbawienia wolności.

Art. 131.

§ 1. Nie podlega karze za usiłowanie przestępstwa określonego w art. 127 § 1, art. 128 § 1 lub w art. 130 § 1 lub 2, kto dobrowolnie poniechał dalszej działalności i ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnionego czynu; przepis art. 17 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Nie podlega karze za przestępstwo określone w art. 128 § 2, art. 129 lub w art. 130 § 3, kto dobrowolnie poniechał dalszej działalności i podjął istotne starania zmierzające do zapobieżenia popełnieniu zamierzonego czynu zabronionego oraz ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnionego czynu.]

<Art. 130.

§ 1. Kto bierze udział w działalności obcego wywiadu albo działa na jego rzecz, przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 5.

§ 2. Kto, biorąc udział w działalności obcego wywiadu albo działając na jego rzecz, udziela temu wywiadowi wiadomości, której przekazanie może wyrządzić szkodę Rzeczypospolitej Polskiej, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 8 albo karze dożywotniego pozbawienia wolności.

§ 3. Kto zgłasza gotowość działania na rzecz obcego wywiadu przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej albo w celu udzielenia obcemu wywiadowi wiadomości, których przekazanie może wyrządzić szkodę Rzeczypospolitej Polskiej, gromadzi je lub przechowuje lub wchodzi do systemu informatycznego w celu ich uzyskania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 4. Kto działalność obcego wywiadu, o której mowa w § 1, organizuje lub nią kieruje, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 10 albo karze dożywotniego pozbawienia wolności.

§ 5. Funkcjonariusz publiczny oraz osoba pełniąca dyspozycyjnie terytorialną służbę wojskową, dopuszczający się czynu, o którym mowa w § 1,

podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 8 albo karze dożywotniego pozbawienia wolności.

§ 6. Kto bierze udział w działalności obcego wywiadu nieskierowanej przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej prowadzonej na jej terytorium bez zgody właściwego organu udzielonej na podstawie odrębnych przepisów, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 7. Kto, biorąc udział w działalności obcego wywiadu albo działając na jego rzecz, dokonuje dywersji, sabotażu lub dopuszcza się przestępstwa o charakterze terrorystycznym, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 10 albo karze dożywotniego pozbawienia wolności.

§ 8. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w § 7, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 9. Kto, biorąc udział w działalności obcego wywiadu albo działając na jego rzecz, prowadzi dezinformację, polegającą na rozpowszechnianiu nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, mając na celu wywołanie poważnych zakłóceń w ustroju lub gospodarce Rzeczypospolitej Polskiej, państwa sojuszniczego lub organizacji międzynarodowej, której członkiem jest Rzeczpospolita Polska albo skłonienie organu władzy publicznej Rzeczypospolitej Polskiej, państwa sojuszniczego lub organizacji międzynarodowej, której członkiem jest Rzeczpospolita Polska, do podjęcia lub zaniechania określonych czynności, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 8.

Art. 131.

§ 1. Nie podlega karze za usiłowanie przestępstwa określonego w art. 127 § 1, art. 128 § 1 lub art. 130 § 1, 2, 5, 7 i 9 kto dobrowolnie poniechał dalszej działalności i ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnionego czynu; przepis art. 17 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Nie podlega karze za przestępstwo określone w art. 128 § 2, art. 129 lub art. 130 § 3, 6 i 8, kto dobrowolnie poniechał dalszej działalności i podjął istotne starania zmierzające do zapobieżenia popełnieniu zamierzonego czynu zabronionego oraz ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnionego czynu.>

USTAWA z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2022 r. poz. 2528 oraz z 2023 r. poz. 347 i 658)

[Art. 10.

Prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie ustawy nie przysługuje żołnierzowi, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądu na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych lub na karę degradacji za przestępstwo, które zostało popełnione przed zwolnieniem ze służby.]

<Art. 10.

Prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie ustawy nie przysługuje żołnierzowi, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo określone w art. 130 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono środek karny pozbawienia praw publicznych lub degradacji za przestępstwo popełnione przed zwolnieniem ze służby.>

USTAWA z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2023 r. poz. 1280)

Art. 10.

[1. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie ustawy nie przysługuje funkcjonariuszowi, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, które zostało popełnione przed zwolnieniem ze służby.

2. Skazanie emeryta albo rencisty prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione przed zwolnieniem ze służby, powoduje utratę prawa do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie ustawy.]

- <1. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie ustawy nie przysługuje funkcjonariuszowi, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 130 lub art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, które zostało popełnione przed zwolnieniem ze służby.**
- 2. Skazanie emeryta albo rencisty prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 130 lub art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione przed zwolnieniem ze służby, powoduje utratę prawa do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie ustawy.>**
3. O skazaniu emeryta lub rencisty wyrokiem, o którym mowa w ust. 2, prezes sądu zawiadamia, w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, organ właściwy w sprawach zaopatrzenia emerytalnego.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, emeryt albo rencista nabywa prawo do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego i rentowych, jeżeli spełnia warunki określone w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
5. Przy ustalaniu prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego i rentowych osoby, o której mowa w ust. 1 lub 2, która osiągnęła wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, uwzględnia się również okresy pobierania emerytury lub renty inwalidzkiej, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 i 10 ustawy, o której mowa w ust. 4, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania tych świadczeń.

USTAWA z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2448)

Art. 19.

Podmiotami uprawnionymi, w zakresie swoich zadań ustawowych, do otrzymywania informacji kryminalnych z Centrum, zwanymi w niniejszej ustawie "podmiotami uprawnionymi", są:

- 1) organy prokuratury;
- 2) organy Policji;
- 2a) Centralne Biuro Antykorupcyjne;
- 2b) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- <2c) Agencja Wywiadu;>**
- 3) organy Straży Granicznej;
- 3a) Straż Marszałkowska;
- 4) (uchylony);
- 5) (uchylony);
- 6) (uchylony);
- 7) organy Krajowej Administracji Skarbowej;
- 7a) (uchylony);
- 8) Służba Ochrony Państwa;
- 9) Żandarmeria Wojskowa;
- 10) organy informacji finansowej;
- 11) (uchylony);
- 12) organy administracji publicznej właściwe w sprawach obywatelstwa, cudzoziemców i repatriacji;
- 13) Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Szef Służby Wywiadu Wojskowego;
- 13a) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego lub upoważniony przez niego przedstawiciel;
- 13b) (uchylony);
- 14) Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, nadleśniczowie oraz Główny Inspektor Straży Leśnej;
- 15) dyrektorzy parków narodowych;
- 16) Szef Inspektoratu Wewnętrznego Służby Więziennej.

USTAWA z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1136)

Art. 8.

[1. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojej właściwości, w celu realizacji zadań Agencji mogą podejmować współdziałanie z właściwymi organami i służbami innych państw.]

<1. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojej właściwości, w celu realizacji zadań Agencji mogą podejmować współdziałanie z właściwymi organami i służbami innych państw oraz z organizacjami międzynarodowymi.>

2. Podjęcie współpracy, o której mowa w ust. 1, może nastąpić po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów.

<Art. 8a.

1. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojej właściwości, mogą wydać zgodę na udział w działalności obcego wywiadu prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez organ lub służbę innego państwa, jeżeli nie narusza to interesu Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie określonym w art. 112a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

2. Szef ABW prowadzi rejestr wydanych przez siebie zgód, o których mowa w ust. 1, oraz udziela Szefowi AW, Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego informacji zgromadzonych w tym rejestrze w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 oraz art. 5 i art. 9a ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 81).

3. Szef AW prowadzi rejestr wydanych przez siebie zgód, o których mowa w ust. 1, oraz udziela Szefowi ABW, Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego i Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego informacji zgromadzonych w tym rejestrze w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 oraz art. 6 i art. 9a ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego.>

Art. 22a.

1. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez ABW albo AW wskazują, że sprawa będąca ich przedmiotem należy do zakresu działania innych organów, służb lub instytucji, Szef właściwej Agencji przekazuje, z zastrzeżeniem ust. 5-7, uzyskane informacje i materiały właściwemu podmiotowi.

2. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez organy, służby lub instytucje uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych wskazują, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności należy do zakresu działania ABW albo AW, podmioty te przekazują uzyskane informacje i materiały właściwej Agencji.
 3. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez ABW albo AW wskazują na uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, Szef właściwej Agencji przedstawia je właściwemu prokuratorowi, w celu podjęcia decyzji w zakresie ich dalszego procesowego wykorzystania.
 4. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez ABW albo AW wskazują na uzasadnione podejrzenie popełnienia wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, Szef właściwej Agencji, z zastrzeżeniem art. 148 ust. 2, zawiadamia organ właściwy dla ścigania sprawcy.
 5. Jeżeli w toku realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych ujawnią się okoliczności wskazujące na to, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności nie pozostaje w kompetencji ABW albo AW, Szef właściwej Agencji może podjąć decyzję o jej kontynuowaniu, jeżeli jest to uzasadnione bezpieczeństwem państwa.
 6. Szef właściwej Agencji podejmuje decyzję, o której mowa w ust. 5, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, z zastrzeżeniem ust. 7. Szef właściwej Agencji powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wystąpieniu do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o udzielenie takiej zgody.
 7. W przypadku powołania ministra w celu koordynowania działalności służb specjalnych, zgodę, o której mowa w ust. 6, wyraża ten minister.
 8. Szef właściwej Agencji, niezwłocznie po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 6 albo 7, powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o kontynuacji czynności, o których mowa w ust. 5.
- [9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, sposób i tryb realizacji przez Szefów Agencji obowiązków określonych w ust. 1, 3 i 4, uwzględniając przepisy ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1933).]*

Art. 22b.

1. Jeżeli informacje lub materiały uzyskane przez ABW podczas realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1:
 - 1) wskazują na popełnienie przestępstwa szpiegostwa albo
 - 2) uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym- Szef ABW może, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, odstąpić od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia tego przestępstwa oraz osobie, która według uzyskanych przez ABW informacji lub materiałów może być jego sprawcą.
2. Szef ABW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie:
 - 1) ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności;
 - 2) zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z ABW.
- <2a. Szef ABW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, także w przypadku sprawcy przestępstwa, o którym mowa w art. 130 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, gdy wywiad państwa sojuszniczego, w którego działalności brał on udział, ujawni okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności, zobowiązując się do dalszego jej prowadzenia w ramach tajnej współpracy z ABW lub do bieżącego informowania o zakresie prowadzonych przez ten wywiad czynności, uzyskując zgodę następczą na zasadach określonych w art. 8a.>**
3. Szef ABW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego oraz ministra - członka Rady Ministrów właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, jeżeli został powołany.
4. Odstąpienie od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, dotyczy funkcjonariuszy publicznych wykonujących czynności w postępowaniu określonym w niniejszym artykule.
5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym:
 - 1) popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, albo
 - 2) współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić albo

- 3) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w pkt 1.
6. W przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, mimo podjęcia tajnej współpracy z ABW, prowadzi nadal działalność na szkodę Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełnił jedno z przestępstw, o których mowa w ust. 5, lub współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa albo nakłaniał do jego popełnienia, Szef ABW powiadamia o tym właściwego prokuratora.
7. Szef ABW powiadamia właściwego prokuratora także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, który podjął tajną współpracę z ABW, świadomie nie ujawnił wszelkich okoliczności czynu lub działalności, o których mowa w ust. 1.
8. W przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osoby, o której mowa w ust. 1, lub osób przez nią wskazanych Szef ABW stosuje wobec tej osoby lub osób przez nią wskazanych odpowiednie do zagrożenia środki ochronne, a także zapewnia niezbędne środki pomocy, w tym, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, także pomoc finansową. Przepisy art. 35 ust. 3 i art. 36 stosuje się odpowiednio.
9. Szef ABW cofa ochronę lub pomoc w przypadku:
- 1) umyślnego naruszenia przez osobę objętą ochroną lub pomocą, o której mowa w ust. 8, zasad albo zaleceń w zakresie tej ochrony lub pomocy;
 - 2) zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 5-7.
10. W razie cofnięcia ochrony lub pomocy w przypadkach, o których mowa w ust. 9, sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym jest obowiązany do zwrotu Szefowi ABW równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a także zwrotu dokumentów określonych w art. 35 ust. 3, jeżeli zostały mu wydane. Przepis stosuje się odpowiednio do osób chronionych, o których mowa w ust. 8.

Art. 29.

[1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz wykrycia sprawców i uzyskania dowodów mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawni nabycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przypadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie,

przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.]

- <1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz wykrycia sprawców i uzyskania dowodów mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawnym nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.>**
2. Szef ABW może zarządzić, na czas określony, czynności wymienione w ust. 1, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, którego bieżąco informuje o przebiegu tych czynności i ich wyniku.
- 2a. Przed wydaniem pisemnej zgody Prokurator Generalny zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi potrzebę przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1.
3. Czynności określone w ust. 1 nie mogą polegać na kierowaniu działaniami wyczerpującymi znamiona czynu zabronionego pod groźbą kary.
4. W przypadku potwierdzenia informacji o przestępstwie określonym w art. 5 ust. 1 pkt 2 Szef ABW przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie materiały zgromadzone w wyniku wykonywania czynności. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.
5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie powinno, uwzględniając niejawną charakter czynności, ustalać sposób przechowywania, przekazywania i niszczenia materiałów i dokumentów uzyskanych lub wytworzonych w związku z realizacją czynności, o których mowa w ust. 1, a także określać wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 32a.

[1. W celu zapobiegania i przeciwdziałania oraz zwalczania zdarzeń o charakterze terrorystycznym dotyczących istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych

właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, lub danych przetwarzanych w tych systemach oraz zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców ABW może przeprowadzać ocenę bezpieczeństwa tych systemów teleinformatycznych, zwaną dalej "oceną bezpieczeństwa".]

- <1. W celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zdarzeń o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniających popełnienie przestępstwa szpiegostwa, dotyczących istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, lub danych przetwarzanych w tych systemach oraz rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa szpiegostwa w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców, ABW może przeprowadzać ocenę bezpieczeństwa tych systemów teleinformatycznych, zwaną dalej „oceną bezpieczeństwa”.>**
2. Oceny bezpieczeństwa są przeprowadzane zgodnie z rocznym planem przeprowadzania ocen bezpieczeństwa, opracowywanym w terminie do 30 września roku poprzedzającego przez Szefa ABW w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji. W uzasadnionych przypadkach ocena bezpieczeństwa może zostać przeprowadzona z pominięciem planu.
3. ABW informuje podmiot zarządzający systemem teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, o włączeniu tego systemu do rocznego planu przeprowadzania ocen bezpieczeństwa.
4. Ocena bezpieczeństwa polega na przeprowadzeniu testów bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego w celu identyfikacji podatności, przez które rozumie się słabość zasobu lub zabezpieczenia systemu teleinformatycznego, która może zostać wykorzystana przez zagrożenie, wpływających na integralność, poufność, rozliczalność i dostępność tego systemu.

5. Ocena bezpieczeństwa powinna być prowadzona z uwzględnieniem zasady minimalizacji zakłócenia pracy systemu teleinformatycznego lub ograniczenia jego dostępności i nie może prowadzić do nieodwracalnego zniszczenia danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym podlegającym tej ocenie.
6. W celu minimalizacji negatywnych następstw oceny bezpieczeństwa ABW uzgadnia z podmiotem, o którym mowa w ust. 1, ramowe warunki przeprowadzania tej oceny, w szczególności datę rozpoczęcia, harmonogram oraz zakres i rodzaj przeprowadzanych w ramach oceny bezpieczeństwa testów bezpieczeństwa.
7. ABW może wytwarzać lub pozyskiwać urządzenia lub programy komputerowe, o których mowa w art. 269b Kodeksu karnego, oraz ich używać w celu określenia podatności ocenianego systemu na możliwość popełnienia przestępstw, o których mowa w art. 165 § 1 pkt 4, art. 267 § 3, art. 268a § 1 albo § 2 w związku z § 1, art. 269 § 2 albo art. 269a Kodeksu karnego.
8. Używając urządzeń lub programów komputerowych, o których mowa w ust. 7, ABW może uzyskać dostęp do informacji dla niej nieprzeznaczonej, przełamując albo omijając elektroniczne, magnetyczne, informatyczne lub inne szczególne jej zabezpieczenie, lub może uzyskać dostęp do całości lub części systemu teleinformatycznego.
9. Informacje uzyskane przez ABW w wyniku przeprowadzania oceny bezpieczeństwa stanowią tajemnicę prawnie chronioną i nie mogą być wykorzystane do realizacji innych zadań ustawowych ABW oraz podlegają one niezwłocznemu, komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.
10. Po przeprowadzeniu oceny bezpieczeństwa ABW sporządza i przekazuje podmiotowi, którego system podlegał ocenie bezpieczeństwa, raport zawierający podsumowanie przeprowadzonych w ramach oceny bezpieczeństwa czynności oraz wskazanie wykrytych podatności systemu teleinformatycznego.
11. Jeżeli wykryta podatność może wystąpić w innych systemach teleinformatycznych, ABW informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw informatyzacji o wykrytej podatności oraz o możliwości jej wystąpienia w innych systemach teleinformatycznych.
12. Szef ABW określi, w drodze zarządzenia, rodzaje dokonywanych w ramach oceny bezpieczeństwa testów bezpieczeństwa, uwzględniając potrzebę kompletności dokonywanej oceny bezpieczeństwa.

13. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób niszczenia przez Szefa ABW materiałów zawierających informacje, o których mowa w ust. 9, a także wzory niezbędnych druków, mając na uwadze rodzaj materiałów podlegających zniszczeniu.
14. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki przeprowadzania oceny bezpieczeństwa, mając na uwadze określenie czynności niezbędnych do jej przeprowadzenia, w tym dokonywanie uzgodnień, o których mowa w ust. 6.

Art. 32aa.

[1. W celu zapobiegania i przeciwdziałania oraz zwalczania zdarzeń o charakterze terrorystycznym dotyczących istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych właścicieli, posiadaczy samoistnych i posiadaczy zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, lub danych przetwarzanych w tych systemach oraz zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców, ABW wdraża w tych podmiotach system wczesnego ostrzegania o zagrożeniach występujących w sieci Internet, zwany dalej "systemem ostrzegania", prowadzi go i koordynuje jego funkcjonowanie.]

<1. W celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zdarzeń o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniających popełnienie przestępstwa szpiegostwa, dotyczących istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych właścicieli, posiadaczy samoistnych i posiadaczy zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, lub danych przetwarzanych w tych systemach oraz rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa szpiegostwa w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców, ABW wdraża w tych podmiotach system wczesnego ostrzegania o zagrożeniach występujących w sieci

Internet, zwany dalej „systemem ostrzegania”, prowadzi go i koordynuje jego funkcjonowanie.>

2. Wdrożenie elementów systemu ostrzegania w podmiotach, o których mowa w ust. 1, następuje zgodnie z rocznym planem wdrożenia, opracowywanym przez Szefa ABW w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek podmiotu, wdrożenie elementów systemu ostrzegania może zostać przeprowadzone z pominięciem planu.
3. ABW niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa w ust. 1, o jego włączeniu do rocznego planu wdrożenia systemu ostrzegania.
4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, ma obowiązek przystąpić do systemu ostrzegania oraz przekazać ABW niezbędne informacje umożliwiające wdrożenie systemu ostrzegania w tym podmiocie.
5. W podmiotach, o których mowa w ust. 1, podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, wdrożenie systemu ostrzegania może nastąpić za zgodą Ministra Obrony Narodowej.
6. Koszty wdrożenia i utrzymania systemu ostrzegania w podmiotach, o których mowa w ust. 1, pokrywa ABW.
7. ABW, w drodze porozumienia, uzgadnia z podmiotem, o którym mowa w ust. 1, techniczne aspekty uczestnictwa w systemie ostrzegania oraz model konfiguracji systemu.
8. W sytuacji braku możliwości zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu, o którym mowa w ust. 1, ABW informuje podmiot go nadzorujący lub ministra właściwego do spraw informatyzacji.
9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb prowadzenia, koordynacji i wdrażania systemu ostrzegania, w szczególności określi czynności niezbędne do jego uruchomienia i utrzymania oraz wzór porozumienia, o którym mowa w ust. 7, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa.

Art. 32b.

[1. W przypadku powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, Szef ABW może żądać od podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, przedstawienia informacji o budowie, funkcjonowaniu oraz zasadach eksploatacji posiadanych systemów

teleinformatycznych, w tym informacji obejmujących hasła komputerowe, kody dostępu i inne dane umożliwiające dostęp do systemu oraz ich używanie, w celu zapobiegania, reagowania na zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczące systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, a także zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców.

2. *Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom ABW prowadzącym w danym postępowaniu czynności operacyjno-rozpoznawcze i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad tymi czynnościami.]*

<1. W przypadku powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa, dotyczącego systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, Szef ABW może żądać od podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, przedstawienia informacji o budowie, funkcjonowaniu oraz zasadach eksploatacji posiadanych systemów teleinformatycznych, w tym informacji obejmujących hasła komputerowe, kody dostępu i inne dane umożliwiające dostęp do systemu oraz ich używanie, w celu zapobiegania, reagowania na zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniające popełnienie przestępstwa szpiegostwa, dotyczące systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, a także rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym oraz przestępstwa szpiegostwa w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców.

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom ABW prowadzącym w danym postępowaniu czynności operacyjno-rozpoznawcze i dochodzeniowo-śledcze, a także ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad tymi czynnościami.>

3. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisu ust. 2 na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Art. 32c.

[1. W celu zapobiegania, przeciwdziałania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym oraz ścigania ich sprawców sąd, na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony

po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, w drodze postanowienia, może zarządzić zablokowanie przez usługodawcę świadczącego usługi drogą elektroniczną dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zwane dalej "blokadą dostępności".]

<1. W celu zapobiegania, przeciwdziałania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa szpiegostwa oraz ścigania ich sprawców sąd, na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, w drodze postanowienia, może zarządzić zablokowanie przez usługodawcę świadczącego usługi drogą elektroniczną dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającym popełnienie przestępstwa szpiegostwa lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa, zwane dalej „blokadą dostępności.>

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowanie blokady dostępności.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje Sąd Okręgowy w Warszawie.

[4. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłaby ona spowodować zdarzenie o charakterze terrorystycznym, Szef ABW, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zarządzić blokadę dostępności, zwracając się jednocześnie do sądu, o którym mowa w ust. 3, z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie.]

<4. W przypadkach niecierpiących zwłoki, w celu zapobieżenia zdarzeniu o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającemu popełnienie przestępstwa szpiegostwa, Szef ABW, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zarządzić blokadę dostępności, zwracając się jednocześnie do sądu, o którym mowa w ust. 3, z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie.>

5. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną jest obowiązany do natychmiastowego dokonania czynności określonych w postanowieniu sądu lub przekazanym mu żądaniu Szefa ABW.

6. Wniosek Szefa ABW, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;

[2) opis zdarzenia o charakterze terrorystycznym z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;]

<2) opis zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;>

3) okoliczności uzasadniające potrzebę blokady dostępności;

4) szczegółowe określenie rodzaju danych informatycznych lub usług teleinformatycznych mających podlegać zablokowaniu;

5) dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie blokada dostępności, ze wskazaniem sposobu jej stosowania;

6) cel i czas prowadzonej blokady dostępności.

7. Blokadę dostępności zarządza się na okres nie dłuższy niż 30 dni. Sąd, o którym mowa w ust. 3, może, na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu blokady dostępności na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny jej zarządzenia.

8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4 i 7, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 6. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 4 i 7, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek.

9. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 4 i 7, sąd rozpoznaje jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków powinny być realizowane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator i Szef ABW.

10. Na postanowienia sądu, o których mowa w ust. 1, 4 i 7, przysługuje zażalenie Szefowi ABW i Prokuratorowi Generalnemu. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

11. Blokady dostępności zaprzestaje się w przypadku:

1) nieudzielenia przez sąd, w terminie 5 dni od złożenia wniosku w trybie ust. 4, zgody na zarządzenie przez Szefa ABW blokady dostępności;

2) nieudzielenia przez sąd zgody na przedłużenie blokady dostępności w trybie ust. 7;

- 3) upływu okresu, na który blokada dostępności została wprowadzona.
12. Sąd, Prokurator Generalny oraz Szef ABW prowadzą w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, rejestry postanowień, pisemnych zgód, zarządzeń i wniosków dotyczących blokady dostępności.
13. O zastosowaniu blokady dostępności Szef ABW powiadamia ministra właściwego do spraw informatyzacji, jeżeli usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
14. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania blokady dostępności oraz przechowywania i przekazywania postanowień, pisemnych zgód, zarządzeń i wniosków, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 42.

1. Szefowie ABW i AW oraz Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szef Służby Wywiadu Wojskowego i Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego są zobowiązani do współdziałania w ramach realizacji swoich zadań.
- [2. *Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, zakres i tryb współdziałania oraz szczegółowy rozdział kompetencji pomiędzy ABW, AW, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego i Centralne Biuro Antykorupcyjne.*]

Art. 77.

[1. *Osobę przyjmowaną do służby w ABW albo AW i posiadającą stopień wojskowy, policyjny, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej można mianować na odpowiedni stopień we właściwej Agencji.*]

<1. Osobę przyjmowaną do służby w ABW albo AW i posiadającą stopień wojskowy, policyjny, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej lub Służby Więziennej można mianować na odpowiedni stopień we właściwej Agencji.>

2. Osobę przyjętą do służby w ABW albo AW i posiadającą stopień Urzędu Ochrony Państwa, Szef Agencji mianuje na równorzędny stopień tej Agencji.

[3. Przy przyjmowaniu do służby osoby posiadającej stopień wojskowy podporucznika, stopień podkomisarza Policji, stopień podporucznika Straży Granicznej, stopień podporucznika Biura Ochrony Rządu, stopień podporucznika Służby Ochrony Państwa, stopień młodszego kapitana Państwowej Straży Pożarnej lub podporucznika Służby Więziennej, mianuje się na stopień podporucznika właściwej Agencji.]

<3. Przy przyjmowaniu do służby osoby posiadającej stopień wojskowy podporucznika, stopień podkomisarza Policji, stopień podporucznika Służby Kontrwywiadu Wojskowego, stopień podporucznika Służby Wywiadu Wojskowego, stopień podporucznika Straży Granicznej, stopień podporucznika Biura Ochrony Rządu, stopień podporucznika Służby Ochrony Państwa, stopień młodszego kapitana Państwowej Straży Pożarnej, stopień podkomisarza Służby Celno-Skarbowej lub stopień podporucznika Służby Więziennej, mianuje się na stopień podporucznika właściwej Agencji.>

Art. 86.

1. Funkcjonariusz otrzymuje nieodpłatnie umundurowanie albo równoważnik pieniężny w zamian za to umundurowanie, albo kwotę na zakup ubrania typu cywilnego.
2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla każdej Agencji, wysokość i warunki przyznawania funkcjonariuszom równoważnika pieniężnego oraz kwoty przeznaczonej na zakup ubrania typu cywilnego w zamian za umundurowanie. Rozporządzenie powinno ustalać ekwiwalentną wysokość kwoty pieniężnej należnej funkcjonariuszowi w przypadku nieotrzymania umundurowania, uwzględniając zwłaszcza różnice wynikające z przynależności do poszczególnych korpusów, oraz uwzględniać jego wysokość proporcjonalnie do okresu pełnienia służby w danym roku kalendarzowym, a także określać termin wypłaty tego równoważnika.

<Art. 86a.

Funkcjonariusz nosi umundurowanie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 87 ust. 1, w tym umundurowanie typu wojskowego.>

USTAWA z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1900 oraz z 2023 r. poz. 240 i 347)

Art. 29.

1. Szefowie: CBA, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej i Szef Krajowej Administracji Skarbowej są obowiązani do współdziałania, w ramach swoich kompetencji, w zakresie zwalczania korupcji w instytucjach państwowych i samorządzie terytorialnym oraz życiu publicznym i gospodarczym, a także działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa.
 2. Szef CBA koordynuje działania o charakterze operacyjno-rozpoznawczym i informacyjno-analitycznym podejmowane przez organy, o których mowa w ust. 1, mogące mieć wpływ na realizację zadań CBA określonych w art. 2 ust. 1 i 2.
- [3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, warunki, zakres i tryb:
- 1) współdziałania w zakresie, o którym mowa w ust. 1,
 - 2) koordynacji, o której mowa w ust. 2
- mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności postępowań, a także uwzględniając wymogi dotyczące ochrony informacji niejawnych.]

Art. 89.

1. Prawo do uposażenia powstaje z dniem powołania, powierzenia obowiązków albo mianowania funkcjonariusza na stanowisko służbowe.
 2. Z tytułu służby funkcjonariusz otrzymuje jedno uposażenie i inne świadczenia pieniężne.
- [3. Uposażenie składa się z uposażenia zasadniczego i premii oraz z dodatku specjalnego, w przypadku jego przyznania.]
- <3. Uposażenie składa się z uposażenia zasadniczego i premii oraz z dodatku specjalnego i dodatku stołecznego, w przypadku ich przyznania.>**
4. Funkcjonariusz otrzymuje premię, której wysokość kształtuje się do 30% uposażenia zasadniczego, jednak nie mniej niż 1%.
 - 4a. Szef CBA ustala wysokość premii funkcjonariusza na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej CBA, w której funkcjonariusz pełni służbę, a zastępcom Szefa CBA oraz kierownikom jednostek organizacyjnych CBA i ich zastępcom, bezpośrednio.
 - 4b. Szef CBA ustala wysokość premii, na okres 6 miesięcy, w terminach:
-

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1) od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku;
 - 2) od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia danego roku.
- 4c. Szef CBA ustala wysokość premii w drodze decyzji. Wydanie decyzji nie jest wymagane w sytuacji, gdy wysokość premii nie ulega zmianie.
- 4d. Wysokość premii jest uzależniona od:
- 1) stopnia trudności, złożoności i sposobu realizacji zadań wykonywanych przez funkcjonariusza;
 - 2) kwalifikacji zawodowych funkcjonariusza;
 - 3) efektów pracy funkcjonariusza;
 - 4) opinii służbowej poprzedzającej ustalenie wysokości premii.
- 4e. Szef CBA, w uzasadnionych przypadkach, a w szczególności w przypadku:
- 1) popełnienia przez funkcjonariusza przestępstwa, przestępstwa skarbowego lub przewinienia dyscyplinarnego,
 - 2) niewywiązywania się przez funkcjonariusza z realizacji zadań służbowych,
 - 3) znacznego obniżenia efektywności pracy funkcjonariusza
- może obniżyć wysokość premii przed upływem sześciomiesięcznego okresu, na który została ustalona.
- 4f. Szef CBA może ustalić wyższą wysokość premii, przed upływem sześciomiesięcznego okresu, na który została ustalona, jeżeli jest to uzasadnione charakterem i efektami bieżąco realizowanych zadań lub wykonywaniem przez funkcjonariusza czynności wykraczających poza zakres jego obowiązków służbowych.
- 4g. Szef CBA może, w drodze decyzji, przyznać dodatek specjalny, jeżeli funkcjonariusz:
- 1) realizuje zadania w szczególnie trudnych warunkach lub wymagające znacznego nakładu pracy, zaangażowania i odpowiedzialności, co w istotny sposób wpływa na efekty działalności CBA;
 - 2) wykonuje obowiązki służbowe poza stałym miejscem pełnienia służby w okresie dłuższym niż 3 miesiące;
 - 3) posiada wiedzę lub umiejętności specjalistyczne, szczególnie przydatne w realizacji złożonych przedsięwzięć lub działań CBA.
- 4h. Szef CBA ustala wysokość dodatku specjalnego na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej CBA, w której funkcjonariusz pełni służbę, a zastępcom Szefa CBA oraz kierownikom jednostek organizacyjnych CBA i ich zastępcom, bezpośrednio.
- 4i. Szef CBA, przyznając dodatek specjalny, określa okres jego otrzymywania.
-

4j. Wysokość dodatku specjalnego nie może być wyższa niż 30% uposażenia zasadniczego funkcjonariusza.

<4k. Szefowi CBA, zastępcy Szefa CBA oraz funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w jednostce organizacyjnej CBA znajdującej się na obszarze miasta stołecznego Warszawy w rozumieniu ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1817) przysługuje dodatek stołeczny w wysokości 31,50% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 5.

4l. Dodatek stołeczny przyznaje, w drodze decyzji:

- 1) Prezes Rady Ministrów – Szefowi CBA;**
- 2) Szef CBA – zastępcy Szefa CBA oraz funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w jednostce organizacyjnej CBA znajdującej się na obszarze miasta stołecznego Warszawy.**

4m. Decyzja, o której mowa w ust. 4l, wygasa z dniem:

- 1) odwołania Szefa CBA lub zastępcy Szefa CBA z zajmowanego stanowiska;**
- 2) w którym funkcjonariusz przestał pełnić służbę w jednostce organizacyjnej CBA znajdującej się na obszarze miasta stołecznego Warszawy.>**

5. Przeciętne uposażenie funkcjonariuszy stanowi wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa.

6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wielokrotność kwoty bazowej, o której mowa w ust. 5, jednak nie może ona być niższa niż 3,5-krotność kwoty bazowej, uwzględniając specyfikę i warunki pełnionej służby.

7. Uposażenie jest płatne miesięcznie z góry.

<Art. 89a.

1. Funkcjonariuszowi wykonującemu czynności:

- 1) operacyjno-rozpoznawcze,**
- 2) dochodzeniowo-śledcze,**
- 3) kontrolne**

– poza obszarem województwa, na którym znajduje się jednostka organizacyjna CBA, w której pełni służbę, za każdy dzień wykonywania tych czynności przysługuje dodatek terenowy w wysokości 6% kwoty bazowej, o której mowa w art. 89 ust. 5.

2. Dodatek terenowy wypłaca się z dołu do dnia 10. każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.>

USTAWA z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 81)

Art. 9.

[1. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, w celu realizacji zadań podległych sobie służb mogą podejmować współpracę z właściwymi organami i służbami innych państw.]

<1. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, w celu realizacji zadań podległych sobie służb mogą podejmować współpracę z właściwymi organami i służbami innych państw oraz z organizacjami międzynarodowymi.>

2. Podjęcie współpracy, o której mowa w ust. 1, może nastąpić po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów przed wyrażeniem zgody zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej.

<Art. 9a.

1. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, mogą wydać zgodę na udział w działalności obcego wywiadu prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez organ lub służbę innego państwa, jeżeli nie narusza to obronności Państwa, bezpieczeństwa i zdolności bojowej SZ RP lub jednostek organizacyjnych MON.

2. Szef SKW prowadzi rejestr wydanych przez siebie zgód, o których mowa w ust. 1, oraz udziela Szefowi SWW, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefowi Agencji Wywiadu informacji zgromadzonych w tym rejestrze w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 oraz art. 5 i art. 8a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

3. Szef SWW prowadzi rejestr wydanych przez siebie zgód, o których mowa w ust. 1, oraz udziela Szefowi SKW, Szefowi Agencji Wywiadu i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji zgromadzonych w tym rejestrze w celu

realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 oraz art. 6 i art. 8a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.>

Art. 27.

1. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez SKW albo SWW wskazują, że sprawa będąca ich przedmiotem należy do zakresu działania innych organów, służb lub instytucji, SKW albo SWW przekazują, z zastrzeżeniem ust. 5-7, uzyskane informacje i materiały właściwemu podmiotowi.
2. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez organy, służby lub instytucje uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych wskazują, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności należy do zakresu działania SKW albo SWW, podmioty te przekazują uzyskane informacje i materiały właściwej służbie.
3. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez SKW albo SWW wskazują na uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, SKW albo SWW przedstawia je właściwemu prokuratorowi, w celu podjęcia decyzji w zakresie ich dalszego procesowego wykorzystania.
4. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez SKW albo SWW dostatecznie uzasadniają podejrzenie popełnienia wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, SKW albo SWW zawiadamia organ właściwy dla ścigania sprawcy.
5. Jeżeli w toku realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych ujawnią się okoliczności wskazujące na to, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności nie pozostaje w kompetencji SKW albo SWW, Szef właściwej służby może podjąć decyzję o jej kontynuowaniu, jeżeli jest to uzasadnione bezpieczeństwem państwa.
6. Szef SKW albo Szef SWW podejmuje decyzję, o której mowa w ust. 5, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, z zastrzeżeniem ust. 7. Wniosek w tej sprawie Szef SKW albo Szef SWW przedstawia za pośrednictwem Ministra Obrony Narodowej, powiadamiając Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.
7. W przypadku powołania Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, zgodę, o której mowa w ust. 6, wyraża Minister Koordynator Służb Specjalnych.
8. Szef SKW albo Szef SWW, niezwłocznie po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 6 albo 7, powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o kontynuacji czynności, o których mowa w ust. 5.

[9. Minister Obrony Narodowej, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, określi, w drodze zarządzenia, sposób i tryb realizacji przez SKW i SWW obowiązków określonych w ust. 1, 3 i 4, uwzględniając przepisy ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.]

Art. 27a.

1. Jeżeli informacje lub materiały uzyskane przez SKW podczas realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1:
 - 1) wskazują na popełnienie przestępstwa szpiegostwa albo
 - 2) uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym- Szef SKW może, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, odstąpić od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia tego przestępstwa oraz osobie, która według uzyskanych przez SKW informacji lub materiałów może być jego sprawcą.
2. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie:
 - 1) ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności;
 - 2) zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z SKW.

<2a. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, także w przypadku sprawcy przestępstwa, o którym mowa w art. 130 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, gdy wywiad państwa sojuszniczego, w którego działalności brał on udział, ujawni okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności, zobowiązując się do dalszego jej prowadzenia w ramach tajnej współpracy z SKW lub do bieżącego informowania o zakresie prowadzonych przez ten wywiad czynności, uzyskując zgodę następczą na zasadach określonych w art. 9a.>
3. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego oraz Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.
4. Odstąpienie od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, dotyczy funkcjonariuszy publicznych wykonujących czynności w postępowaniu określonym w niniejszym artykule.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym:
- 1) popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, albo
 - 2) współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić, albo
 - 3) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w pkt 1.
6. W przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym mimo podjęcia tajnej współpracy z SKW prowadzi nadal działalność na szkodę SZ RP lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełnił jedno z przestępstw, o których mowa w ust. 5, lub współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa, albo nakłaniał do jego popełnienia, Szef SKW powiadamia o tym właściwego prokuratora.
7. Szef SKW powiadamia właściwego prokuratora także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, który podjął tajną współpracę z SKW, świadomie nie ujawnił wszelkich okoliczności czynu lub działalności, o których mowa w ust. 1.
8. W przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osoby, o której mowa w ust. 1, lub osób przez nią wskazanych Szef SKW stosuje wobec tej osoby lub osób przez nią wskazanych odpowiednie do zagrożenia środki ochronne, a także zapewnia niezbędne środki pomocy, w tym, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, także pomoc finansową. Przepisy art. 39 ust. 3 i art. 40 stosuje się odpowiednio.
9. Szef SKW cofa ochronę lub pomoc w przypadku:
- 1) umyślnego naruszenia przez osobę objętą ochroną lub pomocą, o których mowa w ust. 8, zasad albo zaleceń w zakresie tej ochrony lub pomocy;
 - 2) zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 5-7.
10. W razie cofnięcia ochrony lub pomocy w przypadkach, o których mowa w ust. 9, sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym jest obowiązany do zwrotu Szefowi SKW równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a także do zwrotu dokumentów określonych w art. 39 ust. 3, jeżeli zostały mu wydane. Przepis stosuje się odpowiednio do osób chronionych, o których mowa w ust. 8.

USTAWA z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2632)

Art. 9.

1. *[W celu rozpoznawania, zapobiegania lub zwalczania przestępstw o charakterze terrorystycznym Szef ABW może zarządzić wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawne prowadzenie czynności polegających na:]*

<W celu rozpoznawania, zapobiegania, zwalczania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa szpiegostwa oraz ścigania ich sprawców Szef ABW może zarządzić wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej lub popełnienia przestępstwa szpiegostwa, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawne prowadzenie czynności polegających na:>

- 1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
 - 2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
 - 3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
 - 4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych na informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
 - 5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.
2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia nieodpłatnie warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwaną dalej "ABW", czynności, o których mowa w ust. 1.
3. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570),

zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez ABW czynności, o których mowa w ust. 1, stosownie do posiadanej infrastruktury.

4. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem Szef ABW niezwłocznie przekazuje Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, oraz Prokuratorowi Generalnemu. Prokurator Generalny może nakazać zaprzestanie czynności, o których mowa w ust. 1.
5. Czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być przedłużane na zasadach określonych w art. 27 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.
6. Szef ABW informuje Prokuratora Generalnego o wynikach czynności, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po ich zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tych czynności, przedstawiając zebrane w ich toku materiały.
7. Szef ABW przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1. Prokurator Generalny podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych materiałów. Przepisy art. 238 § 3-5 oraz art. 239 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 i 1855) stosuje się odpowiednio.

<7a. O zachowaniu materiałów uzyskanych w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, które są istotne dla bezpieczeństwa państwa, decyduje Prokurator Generalny na pisemny wniosek Szefa ABW. Przed wydaniem postanowienia Prokurator Generalny może zażądać materiałów uzasadniających wniosek, zgromadzonych podczas stosowania czynności, których ten wniosek dotyczy, celem zapoznania się z tymi materiałami.>

8. Prokurator Generalny zarządza zniszczenie materiałów uzyskanych w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, które nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa albo nie są istotne dla bezpieczeństwa państwa.
9. Szef ABW dokonuje niezwłocznie komisyjnego i protokolarnego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 8. O zniszczeniu materiałów Szef ABW powiadamia Prokuratora Generalnego.
10. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz przechowywania i przekazywania zarządzeń i informacji, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzory stosowanych

druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 26.

1. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, jeżeli wymaga tego dobro postępowania przygotowawczego, postanowienie o przedstawieniu zarzutów można sporządzić na podstawie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym czynności, o których mowa w art. 9.
2. *[W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sąd, na wniosek prokuratora, może zastosować tymczasowe aresztowanie na okres nieprzekraczający 14 dni.]* **<W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sąd, na wniosek prokuratora, może zastosować tymczasowe aresztowanie na okres nieprzekraczający 30 dni.>** Samoistną przesłanką zastosowania tymczasowego aresztowania jest uprawdopodobnienie popełnienia, usiłowania lub przygotowania do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.
3. Tymczasowe aresztowanie można przedłużyć na zasadach określonych w art. 263 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do tymczasowego aresztowania stosuje się przepisy rozdziału 28 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.

USTAWA z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2022 r. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347 i 641)

Art. 616.

Obiekty szczególnie ważne dla obronności lub bezpieczeństwa państwa kategoryzuje się z uwagi na ich znaczenie oraz pełnioną funkcję dla systemu bezpieczeństwa państwa.

<Art. 616a.

1. **Zakazuje się, bez zezwolenia, fotografowania, filmowania lub utrwalania w inny sposób obrazu lub wizerunku:**
 - 1) **obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, obiektów resortu obrony narodowej nieuznanych za obiekty szczególnie ważne**

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, obiektów infrastruktury krytycznej, jeżeli zostały oznaczone znakiem graficznym wyrażającym ten zakaz, zwanym dalej „znakiem zakazu fotografowania”;

- 2) osób lub ruchomości znajdujących się w obiektach, o których mowa w pkt 1.
2. Zakazu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli czynności wymienione w tym przepisie są wykonywane w ramach ochrony obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.
3. O oznaczeniu obiektu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, znakiem zakazu fotografowania decyduje organ właściwy w zakresie ochrony tego obiektu, uwzględniając zagrożenia dla bezpieczeństwa obiektu.
4. Obiekty objęte zakazem, o którym mowa w ust. 1, oznacza się znakiem zakazu fotografowania w sposób i w miejscach zapewniających widoczność tych znaków dla osób postronnych. Oznaczenia obiektu dokonuje podmiot władający obiektem.
5. Zezwolenia na fotografowanie, filmowanie lub utrwalanie w inny sposób obrazu obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wizerunku osób lub ruchomości, o których mowa w ust. 1 pkt 2, udziela organ, o którym mowa w ust. 3, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obiektu oraz interes bezpieczeństwa i obronności.
6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb oraz terminy wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 5, oraz wzór znaku zakazu fotografowania, sposób jego uwidocznienia, utrwalenia i rozmieszczenia w lub na obiektach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mając na uwadze zapewnienie sprawności postępowania oraz jednoznaczności, widoczności i czytelności zakazu w lub na obiekcie.>

Art. 683.

1. Kto wbrew obowiązkom wynikającym z ustawy:
 - 1) uchyła się od wykonania obowiązku świadczenia osobistego lub rzeczowego,
 - 2) nie zawiadamia właściwego organu o rozporządzeniu nieruchomością lub rzeczą ruchomą przeznaczoną na cele świadczeń rzeczowych- podlega karze aresztu albo grzywny.
2. Tej samej karze podlega, kto umyślnie utrudnia lub uniemożliwia wykonanie świadczenia osobistego lub rzeczowego.

<Art. 683a.

- 1. Kto bez zezwolenia fotografuje, filmuje lub utrwała w inny sposób obraz obiektu, o którym mowa w art. 616a, oznaczonego znakiem zakazu fotografowania, albo wizerunek osoby lub ruchomości znajdującej się w takim obiekcie, podlega karze aresztu albo grzywny.**
- 2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 można orzec przepadek przedmiotów pochodzących z tego wykroczenia oraz służących do popełnienia wykroczenia, choćby nie stanowiły własności sprawcy.>**

[Art. 684.

Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 681-683, następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.]

<Art. 684.

Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 681–683a, następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.>

USTAWA z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 403)

Art. 1.

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, 1726, 1855 i 2339) wprowadza się następujące zmiany:

UWAGA: pominięto pkt 1 – 51

[52) w art. 130:

a) w § 2 wyrazy "na czas nie krótszy od lat 3" zastępuje się wyrazami

"od lat 3 do 20",

b) w § 4 wyrazy "na czas nie krótszy od lat 5 albo karze 25 lat pozbawienia wolności" zastępuje się wyrazami

"od lat 5 do 25";]

UWAGA: pominięto pkt 53 – 116
